

Kazimierz Moskwa, Wojciech Blajer

Zaborcze, gm. Przeclaw, woj. rzeszowskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 10, 101-102

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

to pozostałości 11 jam zasobowych, w przybliżeniu gruszkowatych, kultury łużyckiej. Znalaziona na dnie jam ceramika datuje stanowisko na okres halszacki.

Materiały złożono w Katedrze Archeologii UMCS w Lublinie.

Badania zakończono.

WOLKA ŁASIECKA, gm. Bolimów
woj. skierniewickie
Stanowisko 4

Uniwersytet Łódzki
Katedra Archeologii

Badaniami kierował doc.dr Jerzy Kmiecński, prace prowadzili mgr Barbara Balke i mgr Tadeusz J. Horbacz /autor sprawozdania/. Finansował Zarząd Autostrad w Warszawie. Pierwszy sezon badań. Osada kultury łużyckiej z okresu halszackiego.

Stanowisko położone jest na polu J. Gasińskiego, w bezpośrednim sąsiedztwie zabudowań gospodarczych w/w, w odległości około 180 m na południowy-wschód od stanowiska 3 /cementarzysko z IV-V okresu epoki brązu/.

Warstwa kulturowa, znajdująca się tuż pod warstwą ziemi ornej, uległa na skutek orki silnym zakłóceniom; stąd też nie uchwycono śladów obiektów mieszkalnych bądź gospodarczych.

Natrafiono na - znacznie rozwleczone, zniszczone w górnej partii - nieckowate w przekroju palenisko. W obiekcie tym, znaleziono kilka fragmentów ceramiki, węgle drzewne, grudkę żużla i małe fragmenty polepy. Nieduże, występujące na różnych poziomach kamienie nosiły ślady przepalenia.

Uzyskany materiał zabytkowy to przede wszystkim liczne fragmenty ceramiki /w tym kilka zdobionych/, kilka grudek polepy oraz 3 prześliki /1 zdobiony ornamentem pionowych kresek/.

Ze względu na wyrywkowe rozpoznanie stanowiska /78 m²/ badania winny być kontynuowane.

ZABORCZE, gm. Przecław
woj. rzeszowskie
Stanowisko 1

Muzeum Okręgowe
w Rzeszowie

Badania prowadzili: dr Kazimierz Moskwa i Wojciech Blajer. Finansowało Muzeum Okręgowe w Rzeszowie.

Pierwszy sezon badań. Osada otwarta grupy tarnobrzesckiej kultury lużyckiej z okresu halsztackiego.

Osada znajduje się na wzniesieniu płaskim, około 600 m na zachód od rzeczki Starej Wiśni, lewobrzeżnego dopływu Wisłoki. Jej odkrycie dokonano w roku 1971, a wykopaliska podjęto ze względu na przebudowę drogi lokalnej z Zaborcza do Wylowa, przecinającej osadę. Obszar ten jest pokryty około 40-letnim lasem mieszanym, w związku z czym badania okazały się mocno utrudnione. Dokonano pomiarów skarp wzdłuż drogi od strony północnej i południowej i od strony południowej założono 6 wykopów, w których wyeksplorowano 5 jam. W jamie nr 5, na głębokości 80-100 cm stwierdzono palenisko, zbudowane z gliny /z odciskami liwnymi roślin/, a w nim fragmenty naczyń. Określenie funkcji, a nawet oznaczenie dokładnego zarysu pozostałych jam było niemożliwe z powodu licznych pni i korzeni drzew oraz śladów po wykopach leśnych. W ich obrębie i sąsiedztwie odkryto liczne ułamki naczyń o nasileniu nie spotykanym dotąd w obrębie osad grupy tarnobrzesckiej. Zwrócić tu uwagę należy na skorupy z placów - talerzy oraz garnków jajowatych zdobionych guzkami, listwami karbowanymi i dołkami paznokciowymi, ponadto na gliniane przeszłiki. Jakkolwiek są to materiały charakterystyczne dla okresu halsztackiego, zadziwiającym jest zupełny brak form z dziurkami poniżej otworu.

Zabytki wraz z dokumentacją złożono w Muzeum Okręgowym w Rzeszowie.

Badania będą kontynuowane.

ZAWADA, gm. Połaniec
woj. tarnobrzesckie
Stanowisko 1

Uniwersytet Warszawski
Katedra Archeologii Pradziejowej i Wczesnośredniowiecznej

Badania prowadzili dr Bolesława Chomentowska i mgr Jan Michalski. Finansowała Dyrekcja Elektrowni Połaniec. Trzeci sezon badań. Paleolityczna pracownia krzemieniarstwa kultury świderskiej, osada kultury lużyckiej z okresu halsztackiego, cmentarzysko z okresu wpływów rzymskich.

Przebadano obszar 520 m². Wykopy założono: 1/ w południowej części stanowiska w celu uchwycenia zasięgu osady halsztackiej; 2/ w części północno-zachodniej w celu prześledzenia dalszego przebiegu rowów odkrytych w pierwszym sezonie; 3/ w części północno-wschod-